

### متن پرسش

بسمه تعالی: سلام علیکم. جوانه ی تازه از خاک سرزده را دیده اید؟ به کدامین سو می رود؟ دنبال چه می گردد؟ تشنه ی نور است. هر کاری هم بکنی هر چه هم مانع بشوی باز او از لابلای تمامی تاریکی ها روزنه ای برای رفتن بسوی نور می یابد و می رود؛ هر گونه که باشد. در رابطه با سطح دو و تحصیل فقه با موارد زیادی از اساتید -از جمله محضر حضرت عالی طرح سوال نمودم که اجمالا فرمودید به فقه بروید. لکن باز که به خود باز می گردم می بینم دلم نمی خواهد، با صد دلیل و منطق هم دلم نمی خواهد، باز دنبال راهی برای فاصله گرفتن از فقه می یابم. نمی دانم مانع چیست؟ نمی دانم چرا دلم راضی نمی شود؟ نمی دانم چرا این نور عظیم در دلم راهی نمی شود؛ آخر هرچیزی لیاقت می خواهد و من نیز کم اشتباه نداشته ام حالا چطور می خواهم ورود در بزرگ ترین ساحت قدس اله داشته باشم؟ نه تنها در حد معمول نمی فهمم حتی خودم را برای جدیتی که دارم، نمی توانم تصور کنم که جدیتی در این ساحت به خرج دهم. گاهی به کودکی و نوجوانی ام می نگرم که در فضای حوزوی تنفس نکرده ام که گاهی البته مرا از بودن در حوزه مردد می کنند، اما هیچ جایی نیز سراغ ندارم که بروم و بتوانم شاد باشم. بگذریم نمی دانم چکار کنم.

### متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: عنایت داشته باشید که توجه به علم فقه، غیر از توجه به اخلاق و عرفان است. علمی است که باید آن را آموخت و جواب یکی از ابعاد شخصیتی خود را که آموختن است، از آن طریق داد و معلوم است که نباید به میل خود در این مورد توجه نمود باید به روحیه ای که طالب دانایی ها می باشد نظر کرد. موفق باشید